

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 15-02-12648 פלוני נ' פלונית

בפני: כב' השופטת פאני גילת כהן

תובע פלוני
מיוצג באמצעות עו"ד שרון קולסקי

נתבעת פלונית
מיוצגת באמצעות עו"ד איילת קריספל

1

פסק דין

עיקר עניינו של הליך זה הוא עתירת התובע לסעד הצהרתי לפיו הוא בעליהן של חלק מן הזכויות בדירה ששימשה למגורי הצדדים טרם נפרדו דרכיהם.

2

פתח דבר

3

בלב לבה של המחלוקת נושא פסק דין זה מצויה דירת מגורים השוכנת ב.... (להלן: "דירת המחלוקת" ו/או "הדירה"), אשר נרכשה לאחר נישואי הצדדים ומלוא הזכויות בה רשומות על שם הנתבעת, ואשר שימשה למגורי הצדדים בחלק מתקופת נישואיהם.

7

8

רקע עובדתי

9

1. הצדדים שלפני נישאו זה לזו ביום 06.06.2008 בנישואין אזרחיים ב...., וביום 30.10.2014 התגרשו בגט פיטורין בבית הדין הרבני האזורי ב....

11

12

2. מנישואי הצדדים נולד להם ילד אחד,, יליד (להלן גם: "הקטין"). לנתבעת בן נוסף פרי נישואיה שקדמו לנישואיה לתובע ואשר התגורר עם הצדדים טרם פרידתם (להלן: "הקטין הנוסף").

15

16

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 12648-02-15 פלוני נ' פלונית

- 1 עם נישואיהם עבר התובע להתגורר עם הנתבעת בדירה שכורה בה התגוררה אותה עת
2 במושב, וכעבור זמן קצר עברו הם להתגורר בדירה ב.... שהייתה בבעלות אם הנתבעת,
3 אך נרכשה עבורה.
4
- 5 אם הנתבעת מכרה הזכויות בדירה האמורה ונתנה בידיה התמורה שנתקבלה ממכירתה.
6 ביום 14.06.2011 חתמה הנתבעת על הסכם לרכישת דירה בעיר תחת דירת המגורים
7 שהייתה בבעלות אמה אך בחזקתה שלה, כאמור, תמורת סך של 820,000 ₪ - היא הדירה
8 נושא התובענה.
9
- 10 מימון רכישת הדירה ע"י הנתבעת נעשה באמצעות הון עצמי שלה בסך 560,000 ₪ אשר
11 מקורו בתמורת המכר של דירת אמה ובאמצעות הלוואה שהובטחה במשכנתא אותה נטלו
12 הצדדים יחדיו, בסכום של 260,000 ₪, אשר החזריה החודשיים עמדו על 1,790 ₪, והם
13 שולמו מתוך החשבון המשותף בו החזיקו הצדדים.
14 יצוין, כי אין מחלוקת בין הצדדים באשר לגובה ההון העצמי אשר הובא ע"י הנתבעת
15 ממקורותיה הפרטיים ושימש למימון רכישת הדירה ואף לא באשר לגובה הלוואת
16 המשכנתא.
17
- 18 הזכויות בדירה נרשמו על שם הנתבעת בלבד.
19
- 20 ביום 01.02.2012 נמסרה לנתבעת החזקה בדירה, והצדדים עברו להתגורר בה יחד עם בנם
21 המשותף ובן הנתבעת מנישואיה הקודמים.
22
- 23 במהלך חייהם המשותפים ניהלו הצדדים חשבון בנק משותף בו הופקדו הכנסותיהם,
24 ומתוכו שולמו הוצאותיהם המשותפות, לרבות החזרי המשכנתא החודשיים והוצאות
25 החזקת הדירה.
26
- 27 בנוסף לחשבון המשותף החזיקה הנתבעת בחשבון בנק נפרד, שנוהל על שמה בלבד.
28 במהלך תקופת הנישואין הופקד בחשבון הבנק הפרטי של הנתבעת סכום של 50,000 ₪ אשר
29 נתקבל מידי אמה, עת הצדדים חלוקים באשר למהותו – האם ניתן כמתנה לנתבעת בלבד
30 או שמא כמתנה משותפת לשניהם.
31
- 32 בחודש אפריל 2014 התגלע עימות חריף בין הצדדים, וממועד זה ואילך חל למעשה קרע עמוק
33 ביחסיהם, אשר לימים הוביל לגירושיהם זה מזו.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 15-02-12648 פלוני נ' פלונית

1

2 11. אגב פרידתם בחודש אפריל 2014 (אשר לוותה תחילה במתן צו הגנה אשר ניתן כנגד התובע
3 לבקשת הנתבעת ובהמשך במתן צו הזדדי בהסכמת הצדדים) עבר התובע להתגורר בבית
4 אמו, ואילו הנתבעת המשיכה להתגורר בדירה עם שני ילדיה הקטינים.

5

6 12. ביום 19.05.2014 הגישה הנתבעת תביעה לפסיקת מזונות הקטין, וביום 18.12.2014 הגישה
7 תביעה לקביעת משמורתו בידיה. שני ההליכים הללו הסתיימו בהסכם בין הצדדים, ומוטב
8 היה כי גם ההליך שבכותרת יסתיים כך, אך למרבה הצער לא עלה הדבר בידי הצדדים.

9

10 13. לאחר שהצדדים נפרדו זה מזו, נסגר חשבון הבנק המשותף שלהם, ומאז המשיכה הנתבעת
11 לשאת לבדה בהחזריה החודשיים של המשכנתא הרובצת על הדירה.

12

13 **טענות הצדדים**

14

טענת התובע

15

16 14. התובע רואה בדירה נכס משותף של הצדדים, שלטענתו הוא הודר ממנו בחודש אפריל 2014.

17

18 15. אליבא דתובע, אין חולק, כי לצורך מימון רכישת הדירה ניטלה ע"י שני הצדדים הלוואה
19 שהובטחה במשכנתא, ושניהם נרשמו יחד כלוים. אין חולק גם, כי החזרי המשכנתא שולמו
20 מחשבון הבנק המשותף שנוהל ע"י הצדדים בתקופת חייהם המשותפים, בו הופקדו, בין
21 היתר, גם הכנסותיו. לדידו, שעה שאין הנתבעת חולקת על כך, הרי שהיא מודה, כי חלק מן
22 הזכויות בדירה שייכות לו.

23

24 16. לשיטת התובע, שעה שמאז נרכשה הדירה ועד יום הגשת התובענה עלה ערכה של הדירה,
25 זכאי הוא למחצית משווי ההשבחה שלה.

26

27 17. כן טוען התובע, כי הוא זכאי לחלק מן הזכויות בדירה, היות שאלמלא נרשם כלוה, לא
28 הייתה יכולה הנתבעת ליטול הלוואת המשכנתא, ולא הייתה מסוגלת לרכוש הזכויות
29 בדירה.

30

31 18. הצדדים ניהלו משק בית משותף, נשאו יחדיו בהוצאות משק הבית, ובהוצאותיהם של שני
32 הקטינים, נטלו יחד הלוואת המשכנתא, השקיעו כספים בהשבחת הדירה, לא ערכו הסכם

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 15-02-12648 פלוני נ' פלונית

- 1 ממון טרום נישואיהם, ובעובדות אלה יש כדי ללמד על כוונת השיתוף שהייתה להם ביחס
2 לדירה.
3
- 4 19. שעה שעסקינן בדירה ששימשה למגוריהם של הצדדים, אשר הוכרה בפסיקה כ"גולת
5 הכותרת" של השיתוף בין בני זוג, יש להכיר בה, על רקע נסיבות המקרה, כנכס משותף של
6 הצדדים.
7
- 8 20. בתצהירו טוען התובע, כי נערך ע"י הצדדים שיפוץ בדירה בעלות של 20,000 ₪ אשר הוצאו
9 מחשבון הבנק המשותף שלהם.
10 לעומת זאת, בסיכומיו טוען הוא, כי נמשכו כספים מהחשבון המשותף של הצדדים לטובת
11 רכישת הדירה ולעריכת שיפוצים בה בסך של 65,000 ₪, ומוסיף וטוען, כי חקירתה הנגדית
12 של הנתבעת מלמדת כי טענותיו בעניין זה לא נסתרו.
13
- 14 21. לדברי התובע, משך שנות הנישואין חסכה הנתבעת, מתוך משאביהם המשותפים של הצדדים
15 כספים על שם הקטינים, ומשכך זכאי הוא למחציתם.
16 גם באשר לכספי קצבאות הילדים המשולמות לנתבעת (הן בגין הקטין והן בגין הקטין
17 הנוסף) על ידי המוסד לביטוח לאומי ונחסכו על ידה בתקופת הנישואין טוען התובע, כי הוא
18 זכאי למחציתם.
19 זאת, כיוון שבתקופה הרלוונטית כוסו הוצאות הקטינים מן המשאבים המשותפים של
20 הצדדים, ולא היה זה מחובתו לזון את הקטין הנוסף.
21
- 22 22. באשר לסך של 50,000 ₪ אשר הועבר על ידי אם הנתבעת ונחסך על שם הקטין הנוסף טוען
23 התובע, כי אין המדובר במתנת אם הנתבעת לנכדה, כי אם במתנה שניתנה על ידה לצדדים
24 במשותף, ולכן הוא זכאי, לכל הפחות, למחציתם.
25
- 26 23. עוד טוען התובע, כי עת היו הצדדים נשואים, הם מימנו באמצעות כספי החשבון המשותף
27 רכישת פרטי ריהוט רבים, לרבות, חדר שינה, סלון, מכונת כביסה, מייבש כביסה, חדש
28 שינה לקטין הנוסף ועוד, ולכן זכאי הוא לקבל מחצית מן המיטלטלין המשותפים, ולמצער
29 מחצית משוויים.
30
- 31 24. בנוגע לרכבם המשותף של הצדדים אשר נמכר תמורת סך של 13,500 ₪ טוען התובע, כי אין
32 הוא מתנגד שמחצית מהסכום יושב לידי הנתבעת לאחר איזון כלל הנכסים ו/או הכספים.
33

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 15-02-12648 פלוני נ' פלונית

- 1 25. בסיכומיו טען התובע, כי היות שהודר מן הדירה, על הנתבעת לשלם לו דמי שימוש ראויים
2 החל מחודש אפריל 2014 ועד מתן פסק דין בתובענה ובסך שלא יפחת מ-1,000 ₪ לחודש
3 לכל הפחות.
4 טענות הנתבעת
5
- 6 26. ביום 02.11.2005, טרם נישואי הצדדים, רכשה אם הנתבעת עבורה דירת מגורים ברחוב
7 יציאת תש"ז 3/4 קריית גת. דירה זו שימשה לימים למגורי הצדדים.
8 עת מלאו לקטין שנתיים ימים לערך, הציעה הנתבעת לתובע, כי תמכור דירתה ותחתיה
9 ירכשו הצדדים יחדיו דירה מרווחת יותר.
10 לדבריה התובע התנגד להצעתה בטענה כי אין ברשותו אמצעים להשלמת מימון הרכישה,
11 וכי אין הוא חפץ ו/או מסוגל מבחינה כלכלית ליטול על עצמו התחייבות כספית בדמות
12 הלוואת משכנתא.
13
- 14 27. למרות עמדתו של התובע, החליטה הנתבעת לשפר תנאי מגוריה בעזרת משאביה הפרטיים
15 בלבד. לכן חתמה היא ביום 14.06.2011 על הסכם לרכישת דירה חלופית, היא דירת
16 המחלוקת.
17 לתובע לא הייתה כל מעורבות ברכישת הדירה, היוזמה לרכישתה הייתה שלה, ואף הוצאה
18 על ידה מן הכוח אל הפועל. בנוסף, עיקר התמורה בגין הדירה שולם על ידה.
19
- 20 28. פרט לחשבון הבנק המשותף, מצהירה הנתבעת, כי החזיקה בחשבון בנק פרטי עבור הקטין
21 הנוסף. בחשבון זה אף הופקד, כאמור, באופן חד פעמי סך של 50,000 ₪, אשר ניתן לו
22 כמתנה מאמה.
23
- 24 29. עת מלאו לקטין שישה חודשים, גילתה הנתבעת, כי התובע מנהל קשר אינטימי-רומנטי עם
25 אישה אחרת, והייתה זו נקודת שבר ביחסי הצדדים ממנה ואילך החלה התדרדרות
26 ביחסיהם.
27
- 28 30. הזכויות בדירה נושא התובענה נרשמו על שמה בלבד, שעה שברור היה לצדדים, כי הדירה
29 היא רכושה הבלעדי.
30
- 31 31. התובע מעולם לא ביקש להירשם כבעל זכויות בדירה, ועובדת היותו לווה נוסף בהלוואת
32 המשכנתא נועדה להבטיח את השתתפותו בהחזריה כנגד מגוריו בדירה.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 12648-02-15 פלוני נ' פלונית

- 1 טענות התובע לפיהן לא מסוגלת הייתה היא לרכוש הדירה בלעדיו ובכורח הנסיבות
2 התבקשת הוא לשמש כלווה נוסף הן חסרות בסיס, היות שמאז ומתמיד היא עבדה
3 והשתכרה שכר נאה; היו לה הכנסות נוספות מדמי המזונות המשולמים לידיה בגין הקטין
4 הנוסף; והודות לסיוע הכספי שהיא מקבלת מידי אמה. לראיה, כי מיד עם פרידת הצדדים
5 זה מזו, המשיכה היא לשאת לבדה בהחזרי המשכנתא החודשיים באופן סדיר ובלא קושי.
6 תרומת התובע לפירעון הלוואת המשכנתא הייתה זניחה והסתמכה בהשתתפותו בתשלום
7 החזריה משך 26 חודשים בלבד - החל מחודש 2/12 (מועד קבלת החזקה בדירה) ועד חודש
8 4/14 (מועד פירוד הצדדים).
9
- 10 32. לצדדים לא הייתה כוונת שיתוף במועד רכישת הדירה, וטענות התובע בעניין זה באו אל
11 העולם עם פרוץ הסכסוך בין הצדדים.
12 אין בעובדת מגוריהם של הצדדים בדירה משך שנתיים בלבד כדי להקנות לתובע זכויות
13 קנייניות בה.
14
- 15 33. יש לדחות טענות התובע באשר לעליות שווי הדירה, שעה שאין הן נתמכות בדבר. הוא הדין
16 גם ביחס לטענותיו בעניין היקף ההשקעות שבוצעו בדירה ע"י הצדדים ממשאביהם
17 המשותפים.
18
- 19 34. לא עלה בידי התובע להוכיח כל השקעה משמעותית שהיא בדירה, פרט להחלפת שיש במטבח
20 וסיוד הקירות. כך או כך, אין בהשקעות מינימליות אלה כדי להוכיח כוונת שיתוף.
21
- 22 35. בנוגע לכספים המוחזקים בחשבונות הבנק הנפרדים שלה טוענת הנתבעת, כי מדובר בדמי
23 המזונות ששולמו עבור בנה, ולא בכספים משותפים של הצדדים. לטענתה, התובע היה מודע
24 לעובדה זו ואף הסכים לכך, היות שבהסתמך על הסכמתו, ניאותר היא, מצדה, לממן את
25 לימודיו האקדמיים בסכומים לא מבוטלים.
26
- 27 36. באשר לכספים שנחסכו על ידי הצדדים עבור כל אחד מהקטינים מקצבת הילדים המשולמת
28 עבורם מהמל"ל – הנתבע הסכים להעברת הכספים הללו לתכניות חסכון על שם הקטינים,
29 ואף פעל בשיתוף פעולה עמה לביצוע האמור.
30 בכך מושתק הוא מלטעון כי קיימת שותפות בין הצדדים ביחס לכספים הללו.
31
- 32 37. באשר לסך של 50,000 ₪ אשר הופקד על ידי אם הנתבעת לטובת הקטין הנוסף, טוענת
33 הנתבעת, כי מדובר במתנה שהוענקה לו, ומכל מקום, אין התובע זכאי למחציתם היות
34 שמדובר בכספים שנתקבלו במתנה.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 15-02-12648 פלוני נ' פלונית

1
2 38. לעניין המיטלטלין בדירה טוענת הנתבעת, כי מדובר במיטלטלין שהועברו מהדירה בה
3 התגוררה טרם נישואיה לתובע לדירת המחלוקת. לטענתה, הצדדים רכשו יחד טלוויזיה
4 אחת בלבד.

5 39. לעניין הרכב המשותף, טוענת הנתבעת, כי אין חולק שהיא זכאית למחיצת שוויו, שעה
6 שנרכש במהלך חייהם המשותפים של הצדדים וממשאבים משותפים.
7 לטענתה יש לקבוע חלקה ברכב בהתאם לשוויו במועד המכירה לפי מחירון "לוי יצחק",
8 העומד על 31,000 ₪, ולא עפ"י שווי עסקת ה"טרייד אין" שביצע התובע.

9
10 **דיון והכרעה**

11
12 **האם הדירה היא בבחינת רכוש משותף של הצדדים?**

13 40. על מערכת היחסים הכלכלית של הצדדים חלות הוראותיו של חוק יחסי ממון בין בני זוג,
14 התשל"ז-1973 (להלן: "החוק").
15 סעיף 5(א)(1) לחוק קובע לאמור:
16 "א) עם התרת הנישואין או עם פקיעת הנישואין עקב מותו של בן זוג...זכאי כל אחד מבני
17 הזוג למחצית שווים של כלל נכסי בני הזוג, למעט
18 (1) נכסים שהיו להם ערב הנישואין או שקיבלו במתנה או בירושה בתקופת הנישואין".

19
20 41. הוראות החוק ברורות הן וחד משמעיות, ועל פיהן נכסים שהיו למי מבני הזוג ערב הנישואין,
21 או נכסים שקיבלו במתנה או בירושה במהלך הנישואין לא יאוזנו בשעת ביצוע איזון
22 המשאבים ביניהם. עם זאת, במרוצת השנים הרחיבה הפסיקה את הפרשנות להוראות
23 החוק, עת הכירה בזכויות של בן זוג בנכסים שהיו לבן הזוג האחר ערב הנישואין, בעיקר
24 ביחס לדירת המגורים, אשר הוגדרה בפסיקה כ-"גולת הכותרת של השיתוף".

25
26 42. עם זאת, בשורה של פסקי דין הובהר, כי לשם ההגנה על אינטרס ההסתמכות של הצדדים
27 אין די בעצם החיים המשותפים של בני הזוג ומגוריהם בדירה, שהייתה שייכת למי מבני
28 הזוג ערב הנישואין על מנת לקבוע כי קיימת כוונת שיתוף ביחס לה, ויש להוכיח "דבר מה
29 נוסף".

30
31 הנה כי כן, יש לבחון כל מקרה לגופו על פי נסיבותיו על מנת להכריע בשאלה האם קיים
32 "דבר מה נוסף" שיצדיק סטייה מהוראות החוק הברורות.
33

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 15-02-12648 פלוני נ' פלונית

43. נהיר, כי לכל מקרה נסיבות משלו, ועל כן לא הוגדרה בפסיקה רשימה סגורה של קריטריונים או מבחנים המבססים קיומו של "דבר מה נוסף". כך לדוגמא, כאשר הוכח שהצדדים ערכו שיפוץ מאסיבי בבית המגורים או כאשר הוצגו ראיות לקיומה של הבטחה או כוונה מפורשות להפוך את הנכס משותף על ידי שינוי ברישום הבעלות או אפילו על ידי מכירתו ורכישת נכס אחר תחתיו שייחשב כנכס משותף, הכיר בית המשפט בקיומו של "דבר מה נוסף" שדי בו כדי לבסס כוונת שיתוף [ראו למשל: בע"מ 1398/11 אלמונית נ' אלמוני (פורסם במאגרים האלקטרוניים, 26.12.2012); רע"א 8672/00 אבו רומי נ' אבו רומי, פ"ד נו(6) 175; בע"מ 5939/04 פלוני נ' פלונית, פ"ד נט(1) 665; ע"א 1915/91 יעקובי נ' יעקובי, פ"ד מט(3) 529; עמ"ש (מחוזי מרכז) 48671-05-10 ש.ע. נ' מ.ע. (פורסם במאגרים האלקטרוניים, 24.1.2011); בע"מ 10734/06 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים האלקטרוניים, 14.03.2007); ע"א 6271/92 לוריא נ' לוריא (לא פורסם)].

44. ב-בע"מ 10734/06 הנזכר לעיל, היטיב כב' השופט רובינשטיין לתאר זאת כהאי לישנא:

"אי אפשר לקבוע מראש כללים ברורים באשר לכל האפשרויות שמזמנת המציאות האנושית. לכן גם מתלבטים בתי המשפט ממקרה למקרה, באשר לנכס הספציפי בו מדובר וכוונת הצדדים לגביו. הפרשנות בה דיברנו יסודה בשיקולי הגינות במקרים שבהם הכף נוטה, במכלול ההשקעות בנכס, בהתנהגות הצדדים הכרוכה בו, לעבר השיתוף. מובן כי הדברים אינם נטולים בעייתיות, כיוון שלעתים קשה לכמת את ההשקעות ואת "ההתנהגות ההשקעתית", אך לכן יש לנהוג זהירות ביישום, ואולם כאמור קשה לקבוע מראש את גבולותיו המדויקים לכל מקרה. השאלה בנידון דידן היא אפוא שאלה עובדתית, האם הוכיחה המשיבה – והנטל הבסיסי אכן עליה, גם אם עבר בשלב מסוים אל המבקש – יצירת שיתוף ספציפי בדירה".

45. יוצא אפוא, כי בהעדר הגדרה ברורה של המבחנים או הקריטריונים בכגון דא שיקול הדעת של בית המשפט הוא רחב לכאורה, אך בשל ההשלכות שיש לדבר ונוכח נפקותו בעולמן של הזכויות, מחויב הוא לנהוג בזהירות מרבית ובריסון. החלת האיזון בין בני זוג גם על נכסיו הפרטיים של אחד מהם, תוך סטייה מהוראות החוק, יוצרת, כמובן, חוסר וודאות. על כן מחובתו של בית המשפט לנקוט משנה זהירות בבחינת השאלה האם הייתה כוונת שיתוף של בני הזוג בנוגע לנכסים אשר החוק מוציא מגדרי האיזון, אם לאו.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 15-02-12648 פלוני נ' פלונית

1 46. פסיקת בית המשפט המחוזי בירושלים (מפי כב' השופט יי שפירא) ב-בע"מ (י-ם) 818/05
2 פלונית נ' פלונית (פורסם במאגרים האלקטרוניים), ממחישה היטיב את הסכנה הטמונה
3 במצב דברים זה, לאמור:

4 "אמור מעתה, בן זוג שהביא עימו לנישואין דירה בה בני הזוג
5 מתגוררים, שעה שאין לבן הזוג השני דירה אחרת, יוצר מצג כלפי בן
6 זוגו כי יוכל לשכון לבטח בדירה, וזו תהא רכוש משותף, וזאת משלא
7 נתן סימנים כי בדעתו לשמור על רכושו זה בפקיעת הנישואין".

8
9 מן האמור לעיל עולה, כביכול, כי נטל ההוכחה עובר אל כתפו של בן הזוג אשר הביא עמו
10 לחיי הנישואין רכוש שנצבר על ידו טרם הנישואין להראות, כי הביע דעתו באופן מפורש,
11 שבדעתו להגן על רכוש זה כרכושו הפרטי בעת פקיעת הנישואין. תוצאה זו הופכת את
12 היוצרות ועומדת בסתירה להוראת סעיף 5(א)(1) לחוק. משכך, עלינו להישמר מפניה,
13 ולהזהיר עצמנו מפני ההליכה בדרך זו משל הייתה דרך המלך בעוד אינה כן.
14 לשון אחר: אל לנו להפוך חריג לכלל. הכלל ברור, והוא קבוע וטבוע בסעיף 5(א)(1) לחוק.
15 סטייה ממנו אשר משמעותה היא, פגיעה בזכות קניינית של בן הזוג צריכה להיעשות
16 במשורה באותם מקרים חריגים בהם זעקת ההגינות ושיקולי הצדק מחייבים זאת.

17
18 47. בענייננו אמנם אין מדובר בנכס שהיה בבעלות מי מן הצדדים ערב הנישואין אלא בדירה
19 שנרכשה במהלך נישואי הצדדים ורכישתה מומנה בעיקר ממקורות פרטיים של הנתבעת
20 בעוד היתר באמצעות הלוואה שניטלה ע"י הצדדים במשותף, והזכויות בה נרשמו במלואן
21 על שם הנתבעת. ודוק: עניין לנו במקרקעין שאינם מוסדרים, עת רישום הבעלות בהם
22 מהווה ראיה לכאורה לתכנון (ראו סעיף 125 לחוק המקרקעין, תשכ"ט-1969). לפיכך ועל
23 רקע הדברים שנכתבו לעיל, עדיין מוטל על התובע הנטל להוכיח, כי הייתה לצדדים כוונת
24 שיתוף בנוגע לדירה, וכי מדובר בנכס בר איזון.

25
26 48. כאמור, לטענת הנתבעת היא יזמה את רכישת הדירה, שכרה שירותיו של עורך דין לצורך
27 עריכת הסכם המכר, ומימנה ממקורותיה הפרטיים את עיקר התמורה ששולמה בגין
28 הדירה. הנתבעת העידה כי התובע לא היה מעורב בהליך רכישת הדירה ואף לא ביקש בשום
29 שלב להירשם כבעל זכויות בדירה.

30
31 49. בחקירתו הנגדית של התובע ניתן למצוא חיזוק לטענות הנתבעת. כך, בין היתר מעיד הוא:

32 "ש. אתה מציין גם בכתב התביעה וגם בתצהירך "אני והנתבעת רכשנו דירה".

33 ת. נכון.

34 ש. על שם מי רשומה הדירה

35 ת. הנתבעת.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 12648-02-15 פלוני נ' פלונית

- 1 ש. מי חתם על הסכם המכר
2 ת. הנתבעת".
3 (עמ' 11 לפרוטוקול הדיון שורות 15-20).
4 "ש. אחרי שהדירה נרכשה אתה ידעת על שם מי היא נרשמה.
5 ת. היא פשוט שמה אותי בפני עובדה, שהדירה נרשמה על שמה וזהו.
6 ש. אתה ביקשת מהנתבעת לרשום אותך כבעל זכויות בדירה.
7 ת. כן, דיברנו על זה. היא אמרה שהיא רוצה להגן על הילדים שיהיה להם בית,
8 במקרה ו... לא חשבתי בכלל על משהו שעומד לקרות.
9 ש. אתה הצעת לה לערוך הסכם לעניין הדירה, כדי לעגן את הזכויות שלך
10 בדירה.
11 ת. לא.
12 ש. זה נראה לך בסדר שרוכשים דירה ביחד, והיא נרשמה רק על שמה.
13 ת. כן. למרות שזה לא נראה בסדר עכשיו, אותו זמן זה היה בסדר".
14 (עמ' 19 לפרוטוקול הדיון שורות 1-9)
15 "ש. אם עצם הנישואין מצביעים על כוונה לשתף אותך בבעלות על הדירה, איך
16 אתה מסביר את זה שבכל זאת לא נרשמת.
17 ת. עוד פעם, נקבעה עובדה שהדירה נרשמה על השם שלה. חוץ מזה שלקחנו
18 הלוואה ביחד".
19 (עמ' 21 לפרוטוקול הדיון שורות 9-12).
20
21 50. מעדות התובע בכלל עולה, כי אין הוא שולט באופן מלא בפרטי העסקה; כי בשעת מעשה כלל
22 לא ידע אם הזיקה שלו להלוואת המשכנתא היא בהיותו ערב או לווה נוסף; כי ממועד
23 הפרידה בין הצדדים והפרדת חשבונות הבנק שלהם המשיכה הנתבעת לשאת לבדה בהחזרי
24 המשכנתא החודשיים והוא מצדו נותר אדיש לעניין; כי במועד נישואי הצדדים לא היה
25 ביכולתו לגייס הון ממקורותיו הפרטיים לצורך השתתפות במימון רכישת דירה; וכי
26 לשיטתו, זכאי הוא למחצית מעליית שוויה של הדירה בשנות החיים המשותפים (הנובעת
27 בעיקר מעליית מחירי הנדל"ן בארץ).
28 (עמ' 11-15 לפרוטוקול הדיון).
29
30 51. מן התשתית הראייתית שהונחה לפני עולה, כי התובע לא עמד בנטל להוכיח כוונת שיתוף
31 ביחס לדירת המחלוקת באופן שיקנה לו מחצית או חלק כלשהו מן הזכויות בה, כפי שיפורט
32 להלן.
33

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 12648-02-15 פלוני נ' פלונית

52. התובע לא הציג כל ראיה המלמדת באופן פוזיטיבי על כוונת הנתבעת לשתף אותו בזכויות בדירה, וגם אם לשיטתו מדובר היה בעניין שהוא בבחינת המובן מאליו מעצם נישואי הצדדים (ראו עדותו בעמ' 21 לפרוטוקול הדיון שורות 1-18), הרי שהוא לא הצליח, כמתחייב בדיון, להצביע על "דבר מה נוסף" ממנו ניתן ללמוד על כוונת השיתוף מעבר לחיי הנישואין והמגורים המשותפים. לא זו בלבד, אלא שהתובע בעצמו העיד, כי לא היו בידו האמצעים לרכישת דירה, ואלמלא נרכשה הדירה על ידי הנתבעת עת חלק הארי של התמורה מומן ממשאביה הפרטיים, נאלצים היו הצדדים לשכור דירה בעלות של 3,000 ₪ בחודש לערך (ראו עדותו בעמ' 15 לפרוטוקול הדיון שורה 6 – עמ' 16 שורה 13). יש להניח, אפוא, כי אלמלא ביקשה הנתבעת לשפר את תנאי המגורים שלה ושל בני משפחתה ונקיטת פעולות על ידה בלבד למען קידומה של מטרה זו, היו ממשיכים הצדדים להתגורר בדירה שהייתה בחזקתה (ובבעלות אמה) ערב הנישואין או במדור שכור.
53. זאת ועוד, הצדדים התגוררו בדירה משך תקופה קצרה יחסית, בת 26 חודשים בלבד, ואף אם השקיעו כספים ממשאביהם המשותפים בשיפוץ, הרי שמדובר היה בסכומים נמוכים יחסית, אשר לשיטת התובע עצמו מגיעים כדי 20,000 ₪ בלבד (עמ' 17 לפרוטוקול הדיון שורות 7-10).
54. הנה כי כן, ועל יסוד המבחנים האובייקטיביים שנקבעו בפסיקה ועל רקע עובדות המקרה שלפנינו, אשר אינן שנויות במחלוקת, לא ניתן להצביע על כוונה של הנתבעת לשתף התובע בזכויות בדירה. לא מן הנמנע, כי טענות התובע עליהן מבוססת התביעה מקורן בתחושה סובייקטיבית או במשאלת לב שלו, אך אין די בכך על מנת להקנות לו זכויות בדירה תוך פגיעה בזכותה הקניינית של הנתבעת, שהיא כידוע זכות יסוד.
- האם התובע הסתמך על מצגי הנתבעת באופן המקנה לו זכויות בדירה?**
55. מן התשתית הראייתית המונחת לפניי אף לא התרשמתי, כי התובע הסתמך על מצג כלשהו של הנתבעת כלפיו לפיו יש לו זכויות בדירה, וודאי לא באופן המצדיק הגנה על אותה הסתמכות המגיעה כדי הקניית זכויות קנייניות בדירה בהתבסס עליה. כידוע במסגרת בחינת השאלה האם יש הצדקה להגן על אינטרס ההסתמכות יש לבדוק אם הייתה ציפייה לגיטימית מצד התובע לקבל מחצית (או חלק אחר) מן הזכויות בדירה.
56. התובע לא הוכיח, כי הנתבעת יצרה כלפיו או כלפי כולי עלמא מצג לפיו מדובר בדירה משותפת של הצדדים. כפי שצוין לעיל, התובע לא היה בקי בפרטים אלמנטריים הקשורים

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 12648-02-15 פלוני נ' פלונית

- 1 בעסקה שבצעה הנתבעת לרכישת הדירה, ונהיר מן התשתית הראייתית שהונחה לפניי, כי
2 לא היה מעורב בה, לפחות לא כשותף מלא לה, ובשעת מעשה אף לא ראה עצמו ככזה.
3 בחקירתו הנגדית מעיד כך התובע:
- 4 "ש. בסעיף 9 לתביעתך, אתה מציין "ככל הידוע התובע רשום כלווה", בסעיף 12
5 לתצהיר הרכוש שלך אתה מציין שאתה חתום כערב, ובסעיף 13 לתצהירך, אתה מציין
6 "ככל הידוע לי אני רשום כלווה". מה הגרסה הנכונה, האם אתה רשום כלווה, האם
7 אתה רשום כערב, האם ידוע לך. מה ידוע לך על העניין.
8 ת. בחתימות של המשכנתא, אני רשום כלווה, יחד עם הנתבעת.
9 ש. אם זה ידוע וברור לך, מדוע בכתב התביעה כתבת, ככל הידוע לי "אני רשום כלווה"
10 בעוד בתצהיר הרכוש אתה מציין שאתה חתום כערב.
11 ת. לא ידעתי בדיוק איך לנסח את זה, אם זה לווה או ערב. לא ראיתי את המסמך עד אז.
12 ש. איזה מסמך לא ראית.
13 ת. איני זוכר, ברגע החתימה על הלוואת משכנתא, לא זכרתי איך זה רשום כלווה. אחרי
14 שראיתי את המסמך בבנק, ראיתי שאני רשום כלווה.
15 ש. אתה זוכר שחתמת.
16 ת. כן.
17 ש. אתה מציין גם בזכות זה, בזכות החתימה שלך על הלוואת המשכנתא, הנתבעת יכלה
18 לרכוש את הדירה.
19 ת. כן.
20 ש. האם ידוע לך, האם היום אתה עדיין רשום כלווה.
21 ת. לפי הידוע לי, לא".
22 (ראו עמ' 12 לפרוטוקול הדיון).
- 23
- 24 57. הנתבעת בעדותה הציגה גרסה בעניין המטרה שעמדה לנגד עינייה בצירוף התובע כלווה נוסף
25 בהלוואת המשכנתא: "אני יודעת שחתמתי איתו משכנתא. זה היה ברור שאחתום אתו
26 משכנתא, כדי שהוא ישא בהוצאות דירה שאנו גרים ביחד. אם לא הייתי מחתימה אותו על
27 משכנתא הוא לא היה מוציא שקל" (עמ' 35 לפרוטוקול שורות 3-5).
28
- 29 58. על רקע עובדות המקרה שלפנינו גרסת הנתבעת נמצאה מהימנה ומשכנעת.
30 שוכנעתי, אפוא, כי הנתבעת באופן מחושב, בין אם נצדיק הלך מחשבה זה ובין אם לאו,
31 צירפה את התובע כלווה נוסף עת נטלה הלוואת המשכנתא, כשם שעם הפרידה בין הצדדים
32 גרעה אותו ממנה. זאת, על מנת לגרום לו להשתתף בהוצאות המדור כל עוד חיו הצדדים
33 תחת קורת גג אחת וניהלו משק בית משותף וכדי שהיא לא תיאלץ לשאת בהן לבדה.
34

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 12648-02-15 פלוני נ' פלונית

59. לסיכום נקודה זו נביא עדות התובע עת נחקר אודות הנשיאה בהחזרי המשכנתא לאחר פרידת הצדדים:

"ש. אבל בכל מקרה אתה לא המשכת לשלם את החזרי המשכנתא.

ת. לא.

ש. לאחר הפרדת החשבונות לא המשכת לשלם.

ת. לא, לא המשכתי.

ש. אתה שאלת את הנתבעת מה קורה עם הוראת הקבע של המשכנתא, מי משלם?

התעניינת בנתון הזה.

ת. לא, באותו רגע לא הייתי במצב של להתעניין במשהו.

ש. לאורך התקופה, בכל זאת חלפו שנתיים וחצי מאז, התעניינת בשאלה מי משלם את המשכנתא אם בכלל.

ת. ידעתי שהיא משלמת.

ש. נראה לך בסדר שהדירה המשותפת והמשכנתא משותפת ויש צד אחד שמשלם.

ת. כי אני לא גר בדירה הזו. (ההדגשה אינה במקור – פ.ג.כ.)

ש. התשלום של המשכנתא...

ת. הוציאו אותי מהדירה, ואמרו לי זו לא הדירה שלך. אולצתי לעזוב את הדירה. נתנו לי

הרגשה פשוט קבעו לי עובדה, זה לא הדירה שלך רוצים שתצא מהדירה. למה עלי

לשלם על נכס שאני לא גר בו, וכביכול לא שלי. (ההדגשה אינה במקור – פ.ג.כ.)

ש. שילמת כל עוד גרת. שניה לאחר שהפסקת לגור, הפסקת לשלם.

ת. לא. שילמתי גם בדמי במזונות הזמניים שנקבעו, גם היה חלק יחסי של המשכנתא".

(עמ' 20 לפרוטוקול הדיון שורות 21-4).

60. בהתייחס לעדות זו יש להבהיר מספר עניינים:

א. באשר לטענת התובע לפיה שילם חלק יחסי מהחזרי המשכנתא במסגרת מזונותיו של

הקטין- ביום 12.09.2014 ניתנה החלטה למזונותיו הזמניים ולפיה חויב התובע בסך של

1,350 ₪ בחודש, הכוללים השתתפותו במלוא הוצאות המחיה שלו. בנוסף לסך האמור חויב

התובע לשאת במחצית מהחזרי המשכנתא השוטפים. לצד זאת צוין בהחלטה, כי החיוב

בתשלום מקורו בעובדה שנכון למועד מתן ההחלטה ניהלו הצדדים חשבון בנק משותף,

והחזרי המשכנתא שולמו באמצעותו.

ביום 25.11.2014 התקיימה ישיבת קדם משפט בהליך המזונות, ובסופה משהובאו בפני בית

המשפט הבהרות הצדדים באשר לשינויים שחלו בנסיבות אגב פרידת הצדדים זה מזו,

הוחלט על שינוי ההחלטה בעניין מזונותיו הזמניים של הקטין, והם הועמדו על 1,750 ₪

בחודש, לרבות השתתפות התובע במדורו.

הנה כי כן, ככל שחויב התובע לשאת במחצית מהחזרי המשכנתא החודשיים, היה זה למשך

פרק זמן קצר ביותר ובהינתן כי החיוב בוצע מחשבון הבנק המשותף שניהלו הצדדים, ברם

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 12648-02-15 פלוני נ' פלונית

- 1 עם שינוי הנסיבות והפרדת חשבונות הבנק, לא חויב עד התובע לשאת במחצית מן
2 ההחזרים, כי אם חויב להשתתף בהוצאות המדור של בנו הקטין כחלק מחובתו לזונן
3 ובמנותק משאלת הבעלות בדירה.
4
- 5 ב. התובע עצמו העיד, כי מעת שהופרדו חשבונות הבנק של הצדדים, חדל הוא מנשיאה בהחזרי
6 המשכנתא החודשיים, שעה שלדבריו לא היה מחויב בהם כל עוד לא התגורר בדירה.
7
- 8 נראה, אפוא, כי התובע ראה בהשתתפותו בהחזר המשכנתא דמי שכירות רעיוניים או חלף
9 דמי שכירות, שהיה עליו לשאת בהם כל עוד התגורר בדירה.
10 צא ולמד, כי התובע לא ראה עצמו כבעל זכויות קנייניות בדירה, וספק רב אם ראה בנשיאה
11 במחצית מהחזרי המשכנתא השקעה הונית שלו בנכס שבבעלותו.
12
- 13 לפיכך ומתוך דבריו של התובע עצמו יש לקבל גרסת הנתבעת לפיה התשלומים בהם נשא
14 התובע (יחד עמה) כהחזר הלוואת המשכנתא אינם מקנים לו זכויות בדירה, ולכל היותר
15 שולמו כחלף דמי שימוש.
16
- 17 61. מעבר לזאת, נפנה מבטנו שוב אל עדות התובע, והפעם באשר לזכויות שיש לו, לכאורה,
18 בדירה:
19 "ש...מה לדעתך החלק שלך בדירה.
20 ת. מה ז'א?
21 ש. מה לדעתך חלקך בדירה, בהנחה והדירה היא 100 אחוז מה לדעתך חלקך.
22 ת. לפי מה שנכתב בתביעה. מחצית מהדלתא, מההפרש.
23 ש. איזה הפרש?
24 ת. מחצית מעליית הדירה." (ההדגשה אינה במקור – פ.ג.כ.).
25 (עמ' 14 שורה 23- עמ' 15 שורה 5 לפרוטוקול הדיון).
26
- 27 62. עינינו הרואות, כי התובע עצמו סבור, שאין הוא זכאי למחצית משווי הדירה אלא למחצית
28 מעליית שווייה בלבד.
29 יתר על כן, לשיטת התובע, כעולה מחקירתו הנגדית, עיקר העלייה בשווי הדירה מקורו
30 בעליית מחירי הנדל"ן בארץ בשנים המדוברות, ולא בשל תרומתו להשבחת ערכה של
31 הדירה.
32
- 33 63. הנה כי כן, לא זו בלבד שהתובע לא הרים את הנטל להוכיח, כי הסתמך מצג כלשהו של
34 הנתבעת בדבר כוונתה לשתפו בזכויות בדירה, ככל שהיה כזה, אלא הוכיח בדיוק ההיפך.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 12648-02-15 פלוני נ' פלונית

האם העדרו של הסכם ממון בין הצדדים מלמד על כוונת שיתוף בדירה?

64. אין חולק כי בשום שלב לא נחתם בין הצדדים הסכם ממון.

65. בחקירתה הנגדית נשאלה על כך הנתבעת, והשיבה לאמור :

"ש. חתמתם על הסכם ממון לפני הנישואין.

ת. לא. היה לנו מכתב שכתבתנו, בלי עורכי דין. שאם אנו נפרדים הדירה נשארת אצלי.

ש. איפה המכתב הזה.

ת. המכתב נמצא אצל עו"ד

ש. אבל הוא לא צורף לכתבי הטענות, לא צורף עד עכשיו.

ת. לא".

(ראו עמ' 26 שורות 23-18 לפרוטוקול הדיון).

בהמשך נשאלה בשנית על העניין, והשיבה כך :

"ש. חשבת באיזה שהוא שלב לערוך הסכם ממון עם האדון או לא עלה בראשך.

ת. לא עלה בראשי, כי לא חשבתי שנגיע למצב הזה. לא חשבתי שזה יגיע לכך. גם

מההתחלה ידע שזה רכוש שלי, כי כשקנינו את הבית, הכל אני עשיתי, אני מצאתי

את הדירה, אני הלכתי לעוה"ד. אני חתמתי על כל המסמכים. לקחתי אותו לחתום

משכנתא, רק בגלל שהוא השתתף איתי בהוצאות. רב הכסף שהוא בזבז היה על

המשחקים שלו על הפלאפון והלימודים שלו.

....

ש. איזה הוצאות הוא השתתף.

ת. בהוצאות הבית, רציתי שהוא ישתתף גם בהוצאות של הבית. ארנונה, מים, חשמל

וכו".

(עמ' 52 שורות 23-21 ועמ' 53 שורות 3-1 לפרוטוקול הדיון).

66. במקרה זה שלפנינו על נסיבותיו הספציפיות, אין בהעדרו של הסכם ממון בין הצדדים כדי

לתמוך בטענות התובע ובתביעתו.

יוזכר, כי עסקינן בדירה שהזכויות בה רשומות על שם הנתבעת בלבד, עת חלק הארי של

התמורה בגינה מומן באמצעות משאביה הפרטיים, והיתר באמצעות משכנתא שניטלה ע"י

הצדדים במשותף. החזרי המשכנתא שולמו ע"י הצדדים במשותף למשך תקופה בת 30

חודשים בלבד, שמניינה מתחיל חודשים אחדים טרם קבלת החזקה בדירה ומסתיים עם

פרידת הצדדים, עת מאז ואילך – משולמים הם ע"י הנתבעת בלבד.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 15-02-12648 פלוני נ' פלונית

1 יתר על כן, התובע העיד, כי לא פנה לנתבעת בבקשה לעריכת הסכם ביניהם אשר יעגן
2 זכויותיו בדירה ויגן עליהן, ומכאן ששני הצדדים ראו עין בעין מצבן המשפטי של הזכויות
3 בדירה, וראו בה קניינה של הנתבעת בלבד (ראו עמ' 19 שורות 6-7 לפרוטוקול הדיון).
4 במצב דברים זה, עת דיני הקניין מזה וחוק יחסי ממון מזה שולטים בכיפה ומשמשים
5 כיריעה הפרושה מעל פרשה זו שלפנינו, אין בהעדרו של הסכם ממון בין הצדדים כדי
6 להעלות או להוריד, ואין בכך כדי לפגוע בזכויותיה הקניינית של התובעת בדירה.
7 כל זאת מבלי להתייחס כלל למכתב, אשר לטענת הנתבעת נכתב על ידי הצדדים והוחזק
8 בידי עו"ד.....

9 ראוי שזכור, גם בעידן זה בו נדמה לעתים, שהתמימות פסה מן העולם, כי מקום בו הוראות
10 חוק יחסי ממון מסדירות זכויותיהם הרכושיות של בני זוג, אין לבוא חשבון עמם או עם מי
11 מהם על ההימנעות מעריכת הסכם ממון שתכליתו היא להעניק כרית בטיחות נוספת לזו
12 שמעניק הדין.

13
14 67. לפיכך, גם העדרו של הסכם ממון בין הצדדים אינו יכול בנסיבות המקרה דנא להוות משום
15 "דבר מה נוסף" המעיד על כוונת שיתוף ספציפית של הצדדים ביחס לדירה.

17 האם השיפוצים שבוצעו בדירה מהווים השבחה באופן המקנה לתובע זכויות בה?

18
19 68. בעניין השבחת נכסים שאינם בני איזון, נפסק על ידי בתי המשפט לענייני משפחה ועל ידי בתי
20 המשפט המחוזיים, כי ככלל יש להבחין בין השבחה שמקורה בנסיבות חיצוניות כגון תנודות
21 בשוק ההון, ריבית, עליית מחירי השוק וכיו"ב ובין השבחה שמקורה בעמל או בהשקעה
22 כספית.

23 השבחה מכוח נסיבות חיצוניות דינה כדין הנכס עצמו. דהיינו, מקום בו הנכס אינו בר איזון
24 גם השבחה "חיצונית" ביחס אליו אינה בת איזון. לעומת זאת, השבחה הנובעת מעבודת בעל
25 הנכס, בן זוגו או שני בני הזוג או מהשקעת משאבים משותפים של בני הזוג או מהשבחה
26 שנעשתה באמצעות נכס בר איזון בתקופת הנישואין - דינה כדין נכס בר איזון.

27 דהיינו, ההשבחה היא תוספת לנכס אשר ככלל דינה כדין הנכס עצמו, למעט מקום בו
28 ההשבחה היא תוצאה של עמל או השקעה מכל סוג שהוא שבוצע במהלך שנות הנישואין,
29 שאז יש לראותה כנפרדת מן "העץ" וכנכס בר איזון. ראו: עמ"ש 1279/07 פלונית נ' פלוני
30 (פורסם במאגרים האלקטרוניים); תמ"ש (י-ם) 21342/04 א.ש נ' א.ד (פורסם במאגרים
31 האלקטרוניים); שחר ליפשיץ "יחסי משפחה וממון: אתגרים ומשימות בעקבות תיקון מס'
32 4 לחוק יחסי ממון" (חוקים א) 227, בעמ' 266 (2009).

33

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 15-02-12648 פלוני נ' פלונית

- 1 69. בתצהירו ובמסגרת חקירתו הנגדית טען התובע, כי במהלך נישואיהם של הצדדים בוצעו
2 שיפוצים בדירה בעלות של 20,000 ₪, אשר שולמו מתוך חשבון הבנק המשותף של הצדדים
3 ו/או ממשאביהם המשותפים.
4
- 5 70. הנתבעת מצדה העידה, כי נערכו בדירה שיפוצים בהיקף מצומצם (ראו עמ' 47 שורות 4-5
6 לפרוטוקול הדיון), היות שמצבה הפיזי של הדירה בעת רכישתה היה מצוין ולא דרש שיפוץ
7 מיוחד (שם, בעמ' 51 שורות 15-16).
8
- 9 71. וכך העידה הנתבעת בחקירתה אודות השיפוצים שבוצעו בדירה :
10 "ש. אמרת קודם שנערכו שיפוצים קטנים, תפרטי איזה.
11 ת. עשיתי צבע לדירה, החלפנו שיש.
12 ש. זהו.
13 ת. כן".
14 (עמ' 51 לפרוטוקול שורות 17-20).
15 ...
16 "ש. את זוכרת את העלות של השיש והצבע ששילמתם.
17 ת. צבע עשה ידיד שלי, הוא לקח 1000 ₪ על הצביעה של כל הבית... שיש קנינו
18 באשקלון... הוא עלה בסביבות אז 2,500 ₪ נראה לי.
19 ש. זהו לא עשיתם שום דבר נוסף.
20 ת. לא. עד היום לא עשיתי".
21 (עמ' 53 לפרוטוקול שורות 13-18).
22
- 23 72. ואילו התובע מצדו העיד כך בעניין זה :
24 ש. אתה מציין בתביעה ובתצהירך שהדירה שופצה.
25 ת. נכון.
26 ש. אלו שיפוצים נעשו בדירה.
27 ת. בהתחלה שנרכשה, שיפוץ במטבח, שיש חדש.
28 ש. איזה שיפוץ נעשה בדירה. היה בדירה מטבח קיים.
29 ת. היה מטבח, אך שמנו שיש חדש, וכיריים חדשים.
30 ש. המטבח עצמו הוחלף או שנשאר.
31 ת. לא זוכר. אך לפי הזכור לי, לא הוחלף.
32 ש. מה הוחלף במטבח.
33 ת. שיש, כיריים. במטבח עצמו נראה לי רק השיש. אם אני זוכר נכון. אך שיפצנו את
34 חדר אמבטיה ושירותים.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 15-02-12648 פלוני נ' פלונית

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

...

ש. כמה עלה השיפוץ?

ת. לפי מה שאני זוכר, בסביבות ה-20 אלף".

(ראו עמ' 16-17 לפרוטוקול הדיון).

73. ראשית יצוין, כי העובדה שהתובע לא זכר בבירור את היקף השיפוץ ואופיו מטיל צל על מהימנותו ועל רצינות טענותיו בעניין זכויותיו בדירה. מצופה מאדם הרואה בנכס פלוני קניינו, גם אם באופן חלקי, כי ישלוט בפרטים הנוגעים לו, לרבות השקעות שבוצעו בו, וודאי במבט של פחות מארבע שנים לאחור.

74. שנית והוא העיקר, התובע עצמו מודה כי מדובר בשיפוץ בעלות נמוכה יחסית, ומכאן שגם לשיטתו, אין המדובר בהשבחת הדירה, בשונה, למשל, מהרחבת דירה והגדלת שטחה או משדרוג רמתה באופן המעלה את שוויה בשוק.

75. מעדות הצדדים שניהם עולה, כי לכל היותר בוצע שינוי קוסמטי בדירה ולא בשיפוץ של ממש.

כך או כך, התובע לא הרים הנטל המוטל עליו להוכיח כי הודות להשקעה הכספית המשותפת של הצדדים בשיפוץ הדירה עלה שוויה בשוק, ולא הציג קבלות או אסמכתאות אחרות המעידות על תשלום חלקי ו/או מלא מצדו לטובת שיפוץ הדירה והשבחתה. לפיכך, אין בידי לקבל גרסתו.

בעניין זה יצוין עוד, שמעדות הנתבעת עולה, כי אכן נערך שיפוץ עובר לקבלת החזקה בדירה, אך היא מעריכה את עלותו בסכומים נמוכים בהרבה מאלה בהם נקב התובע, העולים כדי אלפי שקלים בודדים.

76. הנה כי כן, גם בהשקעות הצדדים בדירה שבוצעו על ידיהם במשותף אגב המעבר למגורים בה לא מצאתי כי יש משום "דבר מה נוסף", אשר בכוחו ללמד על כוונת שיתוף בדירה.

מה דינה של הנשיאה המשותפת בהחזרי המשכנתא?

77. כאמור, מימון רכישת הדירה נעשה ברובו ממשאביה הפרטיים של הנתבעת באמצעות כספי תמורת המכר של דירה שהייתה בבעלות אמה ונרכשה עבורה טרם נישואיה לתובע בסך 560,000 ₪ ובאמצעות הלוואה מובטחת משכנתא אותה נטלו הצדדים במשותף בסך 260,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 15-02-12648 פלוני נ' פלונית

- 1 78. השתתפות התובע בתשלום החזרי המשכנתא החודשיים (בסך של 1,790 ₪) החלה, לטענת
2 התובע, בחודש אוקטובר 2011, זמן קצר לפני קבלת החזקה בדירה ועד חודש אפריל 2014
3 (מועד הפירוד בין הצדדים), דהיינו משך 30 חודשים בלבד (ראו עמ' 19-18 לפרוטוקול הדין).
4 התשלומים בוצעו, כאמור, באמצעות חשבון הבנק משותף של הצדדים (ראו נספח א'
5 לתצהיר התובע).
6 הנתבעת, לעומת זאת, טוענת כי התובע נשא בהחזרי המשכנתא יחד עמה משך 26 החודשים
7 בהם התגוררו הצדדים יחד בדירה.
8 מעיון במסמך שצורף כנספח א' לתצהיר התובע עולה, כי ההחזר הראשון של הלוואת
9 המשכנתא בוצע ביום 10.11.2011, דהיינו כשלושה חודשים טרם קבלת החזקה בדירה.
10
11 על כן נקבע בזאת, כי הצדדים נשאו יחדיו בהחזרי המשכנתא החודשיים משך תקופה
12 המשתרעת על פני 30 חודשים.
13
14 79. כפי שהובהר לעיל, בשים לב לכלל הנסיבות, בעיקר משך התקופה בה נשאו הצדדים יחדיו
15 בהחזרי המשכנתא החודשיים וגובה הסכום בו נשאו, המגיע כדי 53,700 ₪ (המהווה כ-
16 6.5% משווי הדירה בנטרול הריבית), אין בתשלום זה כדי ללמד על כוונת שיתוף בדירה.
17
18 80. ביום 06.04.2014 נשלח מכתב מאת ב"כ הנתבעת דאז לידי ב"כ התובע, לפיו הציעה הנתבעת
19 לשלם לתובע, לפני משורת הדין, סך של 31,000 ₪ לצורך הסדרת ענייני הממון בין
20 הצדדים, (ראו נספח א לכתב התביעה). בחקירתה נשאלה הנתבעת אודות הסכום שהוצע על
21 ידה, כאמור, והשיבה, כי מדובר במחצית מהחזרי המשכנתא בהם נשא התובע (עמ' 27
22 לפרוטוקול שורות 14-17).
23
24 81. נשאלת, אפוא, השאלה האם זכאי התובע להשבת כספים שהושקעו על ידו בדירה בעצם
25 השתתפותו בהחזרי המשכנתא החודשיים.
26
27 82. אין בידי לקבל טענת הנתבעת לפיה השתתפות התובע בהחזרי המשכנתא החודשיים דינה
28 כדין תשלום דמי שימוש ראויים. עסקין בבני זוג לשעבר, אשר בחרו להינשא זה לזו, וניהלו
29 משק בית משותף וחיי משפחה מלאים. דרכו של עולם היא, כי איש ואישה שקשרו גורלם זה
30 בזו ומאחדים את משאביהם הכלכליים ונושאים במשותף בהוצאותיהם המשותפות, אינם
31 מתייחסים זה לזו, עת חייהם מתנהלים כשורה ובהרמוניה, כאל צדדים לעסקה כלכלית כזו
32 או אחרת הטעונה כדאיות ומצדיקה התחשבנויות כספיות. לתא המשפחתי, מטבע בריאתו,
33 גם אפיונים כלכליים אך אין הם מהווה העיקר, גם אם מהווים הם נדבך הכרחי לקיומו
34 ולתפקודו.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 15-02-12648 פלוני נ' פלונית

- 1 חזקה, אפוא, על בן זוג המבקש תמורה ממשנהו בגין שימוש בנכסיו הפרטיים, כי יסדיר
2 זאת עמו מראש ובאופן מפורש.
3
- 4 83. מן החומר המונח לפניי עולה, כי במהלך החיים המשותפים לא דרשה הנתבעת בשום צורה
5 ובשום אופן מן התובע לשלם בגין מגוריו בדירה.
6 גם קודם לרכישת הדירה, עת התגוררו הצדדים בדירת אם הנתבעת (שלימים נמכרה
7 ותמורת המכר שימשה למימון רכישת הדירה שבמחלוקת, כזכור) לא נדרש התובע לשלם
8 דמי שכירות או דמי שימוש לנתבעת או לאמה.
9
- 10 לפיכך, לא יהא זה הוגן לדרוש זאת ממנו בדיעבד ולאחר שיחסי הצדדים התערערו.
11
- 12 84. מצאתי, אפוא, כי בנסיבות המקרה דנא יהא זה נכון וצודק, בהתבסס על דיני עשיית עושר
13 ולא במשפט ועל שיקולי צדק והגינות, בהינתן כי השתתפות התובע בהחזרי המשכנתא
14 החודשיים הגדילה את חלקה ההוני בדירה, להורות לנתבעת להשיב לידי מחצית מסך
15 החזרי המשכנתא החודשיים ששולמו על ידי הצדדים יחדיו, דהיינו סך של 26,850 ₪ כשהם
16 צמודים למדד המחירים לצרכן מיום 15.4.2014 ועד יום התשלום בפועל.
17
- 18 **הרכב המשותף**
- 19 85. במהלך חייהם המשותפים רכשו הצדדים רכב מסוג "יונדאי גטס". לטענת התובע, בחודש
20 מרץ 2015, לאחר פרידת הצדדים, נמכר הרכב על ידו תמורת סך של 13,500 ₪ במסגרת
21 עסקת טרייד אין, והוא רכש תחתיו רכב אחר. אין חולק, כי ממועד הפרידה ועד המועד בו
22 נמכר, היה הרכב בשימוש הבלעדי של התובע.
23
- 24 86. בסיכומיו טען התובע, כי אין הוא מתנגד שמחצית מהתמורה שנתקבלה בגין מכירת הרכב
25 תשולם לנתבעת במסגרת איזון כלל הנכסים ו/או הכספים שנצברו על ידי הצדדים בתקופת
26 החיים המשותפים.
27
- 28 87. לטענת הנתבעת שווי הרכב נכון למועד הפרידה בין הצדדים עמד, על פי מחירון "לוי יצחק",
29 על 31,000 ₪, ולכן עותרת היא לקבלת מחצית מן הסך האמור ולא מן הסכום הנטען ע"י
30 התובע במסגרת איזון המשאבים בין הצדדים.
31
- 32 88. התובע צירף לתצהירו (כנספח ב') קבלה מחברת צ'מפיון מוטורס בע"מ הנושאת תאריך
33 23.2.2015 לפיה התקבל מידי סך של 13,500 ₪ במסגרת עסקת טרייד אין.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 12648-02-15 פלוני נ' פלונית

1

2 89. במסגרת חקירתו הנגדית נשאל התובע אודות מכירת הרכב בסכום הנמוך משווי בשוק
3 ואודות הקבלה האמורה, וגרסתו נמצאה מהימנה עליי. התובע טען, בין השאר, כי שווי
4 הרכב במועד המכירה היה נמוך מזה הנטען ע"י הנתבעת, שעה שנרכש על ידי הצדדים
5 מחברה להשכרת רכב כארבע שנים קודם לכן תמורת 40,000 ₪ לערך.
6 נהיר, אפוא, כי מחירו של הרכב ירד משמעותית בתקופה האמורה, וכי גם בעובדת היותו
7 במקור בבעלות חברה להשכרת רכב יש כדי להפחית משווי.

8

9 90. לפיכך נקבע בזאת, כי הנתבעת זכאית לקבל מידי התובע סך של 6,750 ₪ אשר יוצמד למדד
10 המחירים לצרכן החל מיום 15.03.2015 ועד יום התשלום בפועל.

11

12

מיטלטלין

13 91. התובע עותר לפסק דין הצהרתי לפיו, לכל הפחות, מחצית מהמיטלטלין המצויים בדירת
14 המחלוקת שייכים לו.

15

16 92. הנתבעת נחקרה בעניין זה, וכך העידה :
17 "ש. איפה כל המיטלטלין המשותפים.

18

ת. אין לנו.

19

ש. לא קנייתם שום דבר במהלך החיים המשותפים.

20

ת. טלויזיה".

21

(עמ' 32 לפרוטוקול הדיון).

22

ובהמשך נותרה עקבית בגרסתה:

23

"ש. קנייתם ציוד (מיטלטלין), מוצרי חשמל לאחר שעברתם לגור בדירה.

24

ת. לא. כי הכל היה מהבית הראשון שלי, לא קנינו דבר מלבד טלויזיה אחת.

25

26 ש. לטענת ..., קנייתם מוצרים רבים... מאיפה הכספים האלו נלקחו, מאיפה רק
27 הטלויזיה.

28

ת. מהחשבון המשותף.

29

ש. מסכימה איתי שחצי מהרכוש מגיע ל....

30

ת. לא.

31

ש. גם לא הטלויזיה.

32

ת. טלויזיה מגיע לו.

33

ש. איך נדע מה היה שלך מהדירה הקודמת ומה היה משותף?

34

ת. אני טוענת שכל הרכוש שהיה היה מהדירה הקודמת".

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 15-02-12648 פלוני נ' פלונית

(עמ' 47-48 לפרוטוקול הדיון).

1

2

3

93. איש מן הצדדים לא צירף ראיה כלשהי לתמיכה בנטען על ידו.

4

הנטל להוכיח, כי מלוא המיטלטלין שבדירת המגורים הם בבעלות משותפת של הצדדים

5

רובץ על כתפי התובע, לכאורה, בהיותו תובע ומכוח הכלל הידוע לפיו "המוציא מחברו עליו

6

הראיה".

7

עם זאת, עסקינן בבני זוג לשעבר שנישאו בשנת 2008 ולאחר כשש שנות נישואין נפרדו זה

8

מזו.

9

איננו עוסקים בשני זרים, כי אם באיש ואישה, אשר בחרו להינשא זה לזו ולהקים משפחה,

10

על כל הכרוך בכך ועל כל המשתמע מכך.

11

בנסיבות כאלה, קמה חזקה לפיה, במהלכה של תקופת הנישואין, רכשו הצדדים פריטי

12

תכולה שונים לשימושם ולשימוש יתר בני הבית.

13

איני מקבלת גרסת הנתבעת לפיה במשך תקופה המשתרעת על פני שש שנים, רכשו הצדדים

14

טלוויזיה אחת בלבד. השכל הישר וניסיון החיים מלמדים, כי גם בני זוג המכלכלים צעדיהם

15

בתבונה ואינם נוהגים בפזרנות, רוכשים מעת לעת טובין כאלה ואחרים לביתם, בין אם בשל

16

בלאי, בין אם הודות לקידמה הטכנולוגית והחדשנות אותן מבקשים הם לאמץ אל חיקם

17

ובין אם לשם התחושה הנעימה שיש בריענון התכולה והמיטלטלין שבביתם בבחינת "ישן

18

מפני חדש תוציאו" (ויקרא, כ"ו, י').

19

לפיכך, לא מן הנמנע כי חלק מן המיטלטלין אכן היו בבעלות הנתבעת קודם לנישואי

20

הצדדים, ברם, כאמור, איני מקבלת הגרסה לפיה מלוא המיטלטלין, למעט טלוויזיה, נצברו

21

על ידה טרם נישואיה לתובע, וכי משך כל שש שנות נישואיהם לא רכשו הם פריטי תכולה

22

כלשהם, אף לא עובר לכניסתם לדירה.

23

24

94. התובע לא פירט באף אחד מכתבי בי הדין שלו המיטלטלין המדוברים ואף לא שווים.

25

בנסיבות הללו ידי בית המשפט כבולות, ואין ביכולתו לקבוע ממצאים באשר למיטלטלין

26

אשר נרכשו ע"י הצדדים במהלך החיים המשותפים, וודאי לא באשר לשווים.

27

עם זאת ועל דרך האומדנא מעמידה אנוכי את שווי המיטלטלין המשותפים נכון למועד

28

פרידת הצדדים על סך של 15,000 ₪ ומכאן שהתובע זכאי למחצית מן הסך האמור, כשהוא

29

צמוד למדד המחירים לצרכן מיום 15.04.2014 ועד ביצוע התשלום בפועל.

30

31

הכספים המוחזקים בחשבונות הבנק על שם הנתבעת

32

95. התובע עותר לסעד הצהרתי לפיו לפחות מחצית מן הכספים שהנתבעת חסכה ו/או שהופקדו

33

בחשבון ו/או בחשבונות בנק המנוהלים על שמה במהלך חיי הנישואין שייכים לו.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 12648-02-15 פלוני נ' פלונית

- 1 בתוך כך עותר התובע לקבלת מחצית מן הכספים שנחסכו עבור הילדים, הן בנם המשותף
2 של הצדדים והן בנה של הנתבעת מנישואיה הקודמים, אשר לשיטתו נחסכו מתוך כספיהם
3 המשותפים של הצדדים.
4
- 5 96. הנתבעת מצדה טוענת, כי התובע היה מודע לעובדה שהכספים אשר נחסכו עבור בנה
6 מנישואיה הקודמים מקורם בדמי המזונות המשולמים לה ע"י אביו ולא בכספיהם
7 המשותפים של הצדדים, וכי התובע הסכים לכך ומעולם לא טען לזכויות בכספים הללו אלא
8 רק עם פרוץ הסכסוך בין הצדדים.
9
- 10 97. הנתבעת אף העידה במסגרת חקירתה הנגדית, ועדותה לא נסתרה, כי במהלך חייהם
11 המשותפים, היה מוסכם על הצדדים, כי חלק הארי מדמי המזונות אשר התקבלו עבור בנה
12 מנישואיה הקודמים ייחסך עבורו, לשם הבטחת עתידו, וכי בהסתמך על הסכמת התובע
13 לכך, הסכימה היא לממן בסכומים לא מבוטלים את לימודיו האקדמאיים (ראו פרוטוקול
14 הדיון בעמ' 37, 41).
15
- 16 98. עוד העידה הנתבעת, כי עם סגירת חשבון הבנק המשותף ניגש התובע עמה לסניף הבנק בו
17 נוהל החשבון וחתם על מסמכי הבנק לשם העברת הכספים מן החשבון המשותף לחשבונות
18 בנק על שם הקטינים (ראו פרוטוקול הדיון בעמ' 34-33 ובעמ' 40).
19
20 עם זאת, הנתבעת לא צירפה כל ראיה שהיא להסכמה זו של התובע.
21
- 22 אף על פי כן, ומשעה שמדובר בחשבון בנק משותף, חזקה היא שהאחריות לביצוע פעולות
23 בו, בין אם לזכות ובין אם לחובה, משותפת לבעלי החשבון. חזקה זו אינה חלוטה והיא
24 ניתנת לסתירה.
25
- 26 משעה שמדובר בפעולה שבוצעה אגב סגירת חשבון הבנק, טענה שלא נסתרה, מתקבל יותר
27 על הדעת, כי הבנק ידרוש הסכמה של שני השותפים בחשבון, ולא יסתפק בהסכמה של צד
28 אחד בלבד.
29
- 30 לפיכך הגעתי לכלל מסקנה, כי לא עלה בידי התובע לסתור החזקה האמורה.
31
- 32 99. התובע שב וטען, כי אין הצדקה לכך שדמי המזונות ששולמו בגין הקטין הנוסף ייחסכו בעוד
33 הוצאותיו תמומנה מן הקופה המשותפת, עת אין זה מחובתו לעשות כן. גם אם יש ממש
34 בטענה זו, הרי שככל הנראה באה היא אל העולם רק לאחר שגבה טורא בין הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 15-02-12648 פלוני נ' פלונית

- 1 מן התשתית הראייתית המונחת לפניי עולה, כי התובע הסכים, ולמצער לא הביע התנגדות
2 לכך משך 6 שנות הנישואין של הצדדים, וכך נהגו הם לכל אורך התקופה האמורה.
3 התובע לא הביא כל ראיה לסתור גרסת הנתבעת בעניין זה, וכאמור, התנהלות הצדדים עולה
4 בקנה אחד עם גרסתה.
5 הדברים שנכתבו בסעיף 82 לעיל כוחם יפה גם בעניין זה.
6
- 7 100. הוא הדין גם באשר לכספי קצבת הילדים של המל"ל המשולמים לידי הנתבעת. אין חולק,
8 כי כספי קצבת הילדים לא הופקדו בחשבון הבנק המשותף. נטל הבאת הראיה באשר
9 לשימוש שנעשה ע"י הנתבעת בכספי קצבת הילדים מונח על כתפי הנתבעת.
10 גרסת הנתבעת בעניין זה לא הייתה חדה וברורה דיה, והיא לא הניחה בפני בית המשפט
11 ראיות לתמיכה בטענותיה.
12 לצד זאת, גם התובע לא הביא כל ראיה לתמיכה בטענה, כי הנתבעת מחזיקה בכספים אלה
13 שלא לטובת הקטינים.
14 בכל הנוגע לקטין הנוסף - הרי שאין לתובע זיקה לתשלומים אלה.
15 באשר לבנם המשותף של הצדדים - הנתבעת בחקירתה הנגדית הבהירה, כי שעה שמדובר
16 בילד בעל צרכים מיוחדים, דואגת היא לעתידו, וככל שהתובע מבקש ליטול לידי מחצית מן
17 הכספים שנחסכו למען רווחתו בעתיד, אזי לא תוכל להתנגד לכך.
18 בהינתן כי עסקינן בכספים ששולמו לצדדים באמצעות המל"ל כקצבת ילדים ולא בהכנסות
19 של הצדדים מנכסים או מיגיע כפיים, אשר מיועדים לקטינים ולרווחתם, ושעה ששוכנעתי
20 מעדות הנתבעת, כי מדובר באם אחראית המכלכלת צעדיה בתבונה ופועלת למען ילדיה
21 הקטינים ולשם הבטחת עתידם, הרי שלמרות מחדליה מצאתי לקבוע, כי הכספים ששולמו
22 לצדדים או לנתבעת ע"י המל"ל כקצבת ילדים ונחסכו ע"י הנתבעת אינם בני איזון בין
23 הצדדים.
24
- 25 101. לצד כל זאת אציין, כי בכל הנוגע לניהול חשבונות הבנק, הן חשבון הבנק המשותף והן
26 חשבונות הבנק הפרטיים של הנתבעת, עדותה לא הייתה שלמה ומשכנעת.
27 הנתבעת לא המציאה מלוא המסמכים בנוגע לחשבונות הבנק, ואף לא השיבה באופן ברור
28 לשאלות ב"כ התובע במסגרת חקירתה הנגדית.
29 מעיון בדפי הבנק המונחים לפניי עולה בבירור, כי ביחס לתקופה בגינה צורפו, הייתה
30 בחשבון הבנק המשותף, שנוהל בבנק מזרחי טפחות, פעילות בהיקף לא מבוטל מבחינת
31 הסכומים שהופקדו בו ונמשכו ממנו, וכי בחשבון הבנק הפרטי של הנתבעת, שנוהל אף הוא
32 באותו בנק, הייתה פעילות בעלת אופי דומה, אשר כללה, בין היתר, הפקדה עקבית של
33 המחאות על סך 1,500 ₪ (כפי הנראה כתשלום דמי המזונות עבור בנה מנישואיה הקודמים)
34 וזיכוי החשבון כתוצאה מהעברות כספים מחשבון בנק אחר.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 12648-02-15 פלוני נ' פלונית

1 כן עולה, כי בסמוך למועד הקרע, ביום 31.3.2014 היו בחשבון זה יתרת עו"ש בסך של כ-
2 11,000 ₪, ויתרות נוספות בתכניות חסכון, כפי הנראה, האחת על סך של כ- 53,500 ₪
3 והאחרת על סך של 45,000 ₪.
4 הנתבעת לא הסבירה מקור הכספים הללו, אך מחקירתה בידי ב"כ התובע ניתן להניח, תחת
5 אי הבהירות השוררת, כאמור, סביב חשבון בנק זה ומקור הכספים בו, כי מדובר בכספים
6 שנחסכו עבור הקטין הנוסף ובכספים שהועברו ע"י אמה בסך של 50,000 ₪, אשר הצדדים
7 אמנם אינם חלוקים באשר להעברתו על ידה, אך חלוקים באשר לטיבו, כאמור לעיל.
8 שעה שמדובר בחשבון בנק פרטי שנוהל ע"י הנתבעת גם בתקופת החיים המשותפים, היה
9 עליה לפרוס בפני בית המשפט תמונה מדויקת, בהירה ושלמה באשר לטיבם של הכספים
10 הללו, דבר שלא עלה בידה לעשותו.
11 ברם, שעה שאין מחלוקת באשר לכספים שהועברו ע"י אם הנתבעת בסך 50,000 ₪ כאמור,
12 ובאשר לדמי המזונות בגין הקטין הנוסף, אשר הוחרגו מן הקופה המשותפת, הרי שמבחינה
13 זו הפאזל הושלם, גם אם לא באופן בו מצופה היה כי יושלם.
14
15 עם זאת, שעה שבחשבון זה היו בעו"ש, עובר למועד הקרע בין הצדדים, כספים בסך של כ-
16 11,000 ₪, כאמור, מצאתי כי התובע זכאי למחצית מהם, תוך הצמדת הסכום למדד
17 המחירים לצרכן מיום 15.04.2014 ועד ביצוע התשלום בפועל.
18
19 הנתבעת נחקרה גם אודות משיכות של כספים מחשבון הבנק המשותף בחודש דצמבר 2011
20 ובחודש ינואר 2012.
21 ראשית, באשר לפעולה עליה הצביע ב"כ תובע ביום 7.12.2011, הרי שמדפי הבנק (ת/1)
22 עולה, כי הזיכוי הוא כנגד החיוב, וזאת אגב החידוש האוטומטי של הפק"מ, עת ברור, שלא
23 חל שינוי ביתרה בחשבון.
24 לעומת זאת, באשר לפעילות בחשבון זה במהלך חודש ינואר 2012 (בין התאריכים 1-16
25 לחודש) עולה מדפי הבנק (ת/2) כי בוצעו משיכות במזומן (לרוב בדלפק) בסך כולל של כ-
26 25,000 ₪.
27 זאת, בשונה מן הנטען ע"י התובע מבחינת היקף הכספים שנמשכו לכאורה מן החשבון.
28 כאמור, בהיות חשבון הבנק משותף, הרי שהצדדים מוחזקים כמי שאחראים ביחד ולחוד
29 לביצוע הפעולות האמורות, אלא אם החזקה נסתרת.
30 לא עלה בידי התובע לסתור החזקה האמורה.
31 יודגש, כי מדובר בתקופה הסמוכה לקבלת החזקה בדירה, ולא מן הנמנע כי הוצאותיהם
32 הגבוהות של הצדדים אותה שעה נבעו מכך.
33 מסקנה זו עולה בקנה אחד עם מסקנתי הקודמת לפיה עובר לכניסתם לדירה, רכשו הצדדים
34 מיטלטלין משותפים, וכפי הנראה מימנו את ההוצאות בגין השיפוץ הקל שנערך בדירה.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 15-02-12648 פלוני נ' פלונית

1 להשלמת התמונה ייאמר עוד, כי התובע לא טוען, ובדין עושה כן, כי ניתן היה להעלים או
2 להבריח מן המשאבים המשותפים כספים. עיקר טענותיו נסוב סביב העברת כספים מחשבון
3 הבנק המשותף לחשבון בנק המנוהל על שם הנתבעת לטובת ו/או על שם הקטינים או מי
4 מהם. מן הראיות שהובאו לפניי עולה, כי הכנסות הצדדים בתקופת החיים המשותפים לא
5 היו גבוהות באופן שאפשר מימון צרכיהם וצרכי שני הקטינים והברחת עשרות אלפי שקלים
6 מן התא המשפחתי.

7

8 102. באשר לטענת התובע לפיה הסך של 50,000 ₪ אשר הופקד על ידי אם הנתבעת בחשבון בנק
9 נפרד המנוהל על שמה הוא בבחינת נכס בא איזון – המדובר בטענה שאינה מבוססת דיה.
10 אין חולק, כי הכספים הועברו מאם הנתבעת כמתנה, ומן הצעדים בהם נקטה הנתבעת בכל
11 הנוגע לכספים הללו ניתן ללמוד, כי בחרה היא שלא להכלילם בקופה המשותפת, אלא
12 בדיוק להיפך.
13 נהיר, אפוא, כי לא הייתה לנתבעת כל כוונה לשתף התובע בכספים הללו, ומשמדובר במתנה
14 שהוענקה לה, הרי שעל אחת כמה וכמה ועפ"י הוראות החוק, אין מדובר בנכס בר איזון.

15

16

סוף דבר

17 103. מכל המקובץ עולה, כי התובע לא הוכיח כוונת שיתוף ספציפית ביחס לדירת המגורים.
18 לפיכך העתירה לסעד הצהרתי ביחס לזכויות בדירת המגורים נדחית.
19 משכך ובהעדר זכויות קנייניות בדירה, נדחית גם עתירתו לחיוב הנתבעת בדמי שימוש בגין
20 כל תקופה שהיא.

21

22 104. איזון המשאבים בזכויות הצדדים יערך בהתאם להוראות סעיפים 84, 90, 94 ו-101 לפסק
23 דין זה.

24

25 105. בנוגע לעתירה לסעד הצהרתי ביחס למחצית הכספים אותם חסכה הנתבעת הופקדו בחשבון
26 ו/או בחשבונות בנק על שמה במהלך חיי הנישואין של הצדדים – אף היא נדחית.

27

28 106. בשים לב לתוצאה אליה הגעתי לא מצאתי ליתן צו להוצאות וכל צד ישא בהוצאותיו.

29

30 107. פסק הדין ניתן לפרסום תוך השמטת שמותיהם של הצדדים וכל פרט מזהה אחר.

31

32 108. בכך מסתיים בירורה של התובענה.

33 המזכירות תשלח העתק פסק הדין לבאי הצדדים ותסגור התיק.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת – בשבתו בבימ"ש אשדוד

תמ"ש 12648-02-15 פלוני נ' פלונית

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11

ניתן היום, י"ד אייר תשע"ח, 29 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.

פאני גילת כהן, שופטת

להתייחס סגורות